

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 8Csp/14/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120201218
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Jaselský
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2021:8120201218.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom, JUDr. Jozefom Jaselským, v právnej veci žalobcu: B. Š., I.. XX.X.XXXX, Y.. I. XXXX/X, XXX XX B.Š., právne zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom ul. Sov. hrdinov 163/66, Svidník, proti žalovanému: Všeobecná úverová banka, a.s., Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok a primerané finančné zadostučinenie, takto

rozhodol:

I. Súd u r č u j e, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o poskytnutí flexipôžičky, č. 002125511250312, zo dňa 25.3.2012, a to v článku I. v časti 7. Poplatky platné ku dňu uzavretia tejto zmluvy, v znení: „Poplatok za I. upomienku 10,00 EUR splatný ku dňu odoslania upomienky, Poplatok za každú ďalšiu upomienku: 40,00 EUR splatný ku dňu odoslania upomienky.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

II. Súd u r č u j e, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o poskytnutí flexipôžičky, č. 002125511250312, zo dňa 25.3.2012, a to v článku II. bod 2. v znení: „Dlžník potvrdzuje, že bol oboznámený so Všeobecnými obchodnými podmienkami VÚB, a.s., na poskytovanie spotrebných úverov fyzickým osobám - občanom, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy, s obsahom ktorých súhlasí a ktoré súčasne prevzal spolu s úverovou zmluvou.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

III. Súd u r č u j e, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o poskytnutí flexipôžičky, č. 002125511250312, zo dňa 25.3.2012 a to v článku II. bod 6. v znení: „Podpisom tejto zmluvy dlžník výslovne súhlasí v prípade, ak nesplní svoj záväzok splácať úver v stanovených termínoch mesačných splátok, resp. v stanovenej lehote splatnosti úveru podľa tejto úverovej zmluvy, aby banka bola oprávnená požadovať od zamestnávateľa dlžníka vykonávať zrážky zo mzdy až do doby úplného splatenia všetkých pohľadávok banky voči dlžníkovi. Výška zrážok zo mzdy bude zodpovedať výške mesačných splátok úveru podľa tejto úverovej zmluvy, pričom zrážky zo mzdy nemôžu byť vyššie ako zrážky pri výkone rozhodnutia stanovené osobitným predpisom. Pre účely uplatnenia výkonu zrážok zo mzdy je táto úverová zmluva súčasne aj Dohodou o zrážkach zo mzdy podľa § 551 Občianskeho zákonníka.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

IV. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 100,- eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V. V prevyšujúcej časti žalobu o primerané finančné zadostučinenie z a m i e t a.

VI. Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy konania v plnom rozsahu

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa svojou žalobou doručenu súdu dňa 27.1.2020 domáhal voči žalovanému určenia neprijateľných zmluvných podmienok a primeraného finančného zadosťučinenia.

1.1 Žalobca v žalobe uviedol, že ide o Zmluvu o poskytnutí flexipôžičky, č. 002125511250312, zo dňa 25.3.2012 (ďalej len „Zmluva“). Žalovaný mu na základe zmluvy poskytol úver vo výške 2.150,-- eur, ktorý mal splatiť v 120. mesačných splátkach vo výške 34,92 eur, do 20.3.2022. V zmluve je uvedený úrok: 13,90%, RPMN vo výške 18 % a celkové náklady vo výške 2.232,40 eur. Zmluva obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, a to v článku I. v časti 7. Poplatky. V zmysle tohto ustanovenia sa mal zaviazat' na úhradu poplatkov za upomienky. Je neprijateľné, aby spotrebiteľ znášal akékoľvek výdavky žalovaného, ktoré mu môžu vzniknúť s vymáhaním pohľadávky, a ktoré si on sám určil pevnou sumou vopred. Výšku poplatkov za upomienky žalovaný žiadnym spôsobom neodôvodnil, a aj preto ich požadovanie od spotrebiteľa odporuje dobrým mravom. Zmluva ďalej obsahuje ďalšiu neprijateľnú zmluvnú podmienku v článku II. bod 2 a v článku II. bod 6. Primerané finančné zadosťučinenie požadoval vo výške 506,29 eur, pričom nárok zohľadňuje skutočnosť, že o sumu 506,29 eur žalovanému zaplatil nad istinu úveru. Prípustnosť podania tejto žaloby vyvodil z § 3 ods. 5 tretia veta zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, v spojení s § 298 ods. 2 CSP, z ktorého vyplýva možnosť priznania primeraného finančného zadosťučinenia spotrebiteľovi aj v konaní, v ktorom sa spotrebiteľ domáha určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky, a v tejto časti konania je úspešný.

2. Žalovaný vo svojom vyjadrení navrhol žalobu zamietnuť.

2.1 K poplatkom za upomienky uviedol, že všetky dohodnuté poplatky boli v Zmluve jasne, určito a zrozumiteľne vyjadrené a teda žalobca svojím podpisom na Zmluve s takýmito podmienkami, za ktorých je žalovaný ochotný vstúpiť do zmluvného vzťahu, súhlasil. Pritom poplatky predstavujú zmluvné ustanovenia, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, a preto sú podľa jeho názoru vylúčené zo súdneho prieskumu neprijateľných podmienok, keďže ide o cenu za poskytnutie peňažných prostriedkov. Rovnaký záver prijala i česká právna teória, podľa ktorej cenovým dojednaním sú aj dojednania v úverových zmluvách o poplatkoch, ktoré sú tak vylúčené z prieskumu ich prípadnej neprijateľnej povahy podľa smernice o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (smernica Rady č. 93/13/EHS). K českej právnej teórii sa v tejto otázke pripojila i súčasná (a už ustálená) česká judikatúra (Najvyšší súd Českej republiky a Ústavný súd Českej republiky nevynímajúc), podľa ktorej poplatky spojené so spotrebiteľským úverom boli a sú bežnou praxou na danom segmente trhu. Podľa ustálenej českej judikatúry nie je možné pri úveroch poskytovaných spotrebiteľom, v rámci tak komplexného právneho vzťahu, požadovať, aby ku každej jednotlivéj povinnosti bola synalagmaticky naviazaná zodpovedajúca povinnosť druhej zmluvnej strany (neexistuje taký zákonný príkaz, či zákaz, podľa ktorého by si na základe slobodne a vážne medzi stranami uzavretej zmluvy o úvere mohol podnikateľský subjekt ako protiplnenie, t.j. ako cenu poskytnutého úveru, požadovať jedine úroky). Úverová zmluva predstavuje celý komplex práv a povinností, pričom cena úveru nie je tvorená len úrokom, ale i všetkými v zmluve uvedenými povinnosťami - tu veriteľom požadovanými poplatkami, ktoré (úroky a poplatky, resp. aj náklady či prípadné zmluvné pokuty a sankčné poplatky) tvoria cenu peňazí, t.j. cenu poskytnutého úveru. Z verejne dostupných zdrojov je možné overiť, že poplatky v porovnateľnej výške požadovali v čase uzavretia Zmluvy o úvere aj iné banky pôsobiace na území Slovenskej republiky (<https://www.financnykompas.sk/clanok/zmeny-cennikov-bank-k-21.3.2016>).

2.2 V bode 7 Zmluvy o úvere po poplatkoch, medzi ktorými sú aj poplatky namietané žalobcom nasleduje text: „V prípade zmeny výšky poplatkov alebo ich druhu podľa Cenníka VÚB, a.s. budú platiť poplatky platné v čase ich účtovania...“, Už v roku 2014 došlo v dôsledku právnej úpravy obsahnutej v zákone č. 102/2014 Z.z., ktorým sa novelizoval aj zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov (do zákona o ochrane spotrebiteľa bolo doplnené ustanovenie § 98 ods. 2, podľa ktorého „Od spotrebiteľa nemožno požadovať úhradu nákladov vymáhania pohľadávky vo výške prevyšujúcej skutočné náklady, ktoré vznikli osobe, ktorá v mene veriteľa alebo vo vlastnom mene vymáha pohľadávky vyplývajúce zo spotrebiteľskej zmluvy.“) u žalovaného k zmene výšky poplatkov za upomienky. Od tohto času už žalovaný požaduje poplatok za upomienku vo výške skutočných nákladov s tým spojených (viď Cenník VÚB, a.s. Občania platný od 1.6.2015, strana 10). Faktom je, že žalobcovi nikdy neboli zo strany žalovaného účtované poplatky v ním namietanej výške (10 eur a 40 eur). Prvýkrát zaplatil žalobca poplatok za upomienku v októbri 2014, a to vo výške 1,- eur. Neskôr boli žalobcovi účtované poplatky za upomienky vo výške 1,50 eur. V roku 2019 boli žalobcovi účtované poplatky za upomienku vo výške 4,- eur (viď výpis z účtu za rok 2019). Tieto zodpovedajú nákladom, ktoré žalovanému vznikli

v súvislosti s ich vyhotovením a zaslaním klientovi. Z uvedeného je zrejmé, že v Zmluve dohodnuté poplatky už dávno nie sú platné, ide o už v súčasnosti neplatnú zmluvnú podmienku, a tak nie je zrejmé, aký by mal byť záujem na určení jej neprijateľnosti.

2.3 K vyhláseniu o oboznámení sa s všeobecnými obchodnými podmienkami žalovaný uviedol, že žalobca úplne opomína skutočnosť, že Zmluva sa hneď v niekoľkých ustanoveniach výslovne odvoláva na ustanovenia Všeobecných obchodných podmienok VÚB, as. na poskytovanie spotrebných úverov fyzickým osobám - občanom (ďalej aj len „Obchodné podmienky“), a preto (v súlade s ustanovením § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka) je nevyhnutné, aby zmluvné strany s týmito Obchodnými podmienkami vyjadrili súhlas, resp. aby tieto Obchodné podmienky boli zmluvným stranám známe. Informácia, o tom, že súčasťou Zmluvy sú aj Obchodné podmienky sa v Zmluve opakovane uvádza (úvodné ustanovenia článku I., článok 111 bod 6. Zmluvy o úvere). Spotrebiteľ uzatvárajúci príslušnú Zmluvu o úvere si musel byť vedomý, že tieto Obchodné podmienky sú (obojustranne) záväzné a je preto potrebné sa s nimi oboznámiť. Žalovaný nijak žalobcovi nebránila sa so zmluvnou dokumentáciou oboznámiť, tá mu bola riadne pred podpisom odovzdaná, pričom žalovaný podpísal Zmluvu v dobrej viere v záujem žalobcu zmluvu v danom znení podpísať). Ak dané zmluvné vyhlásenie žalobca prostredníctvom podpisu Zmluvy schválil, znamená to, že s ním (slobodne a dobrovoľne) súhlasil a že odráža jeho skutočnú vôľu. Žalobcom napádané vyhlásenie predstavuje štandardné a v zmluvných vzťahoch bežne sa vyskytujúce zmluvné ustanovenie, ktoré je nevyhnutné k tomu, aby mohla byť časť obsahu zmluvy určená odkazom na obchodné podmienky (viď ustanovenie § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka). Nejedná sa preto o prenášanie dôkazného bremena ako tvrdí žalobca, ale o naplnenie zákonných požiadaviek. Rovnako ako napr. pripojenie podpisu zmluvných strán na zmluve neznamena prenášanie dôkazného bremena na spotrebiteľa, že zmluva bola uzavretá, ale predstavuje zákonnú náležitosť platnej zmluvy.

2.4 K dohode o zrážkach zo mzdy žalovaný uviedol, že táto je zakotvená priamo, zreteľne a jasne priamo v Zmluve (článok II. bod 6), pričom ide o legálny zabezpečovací inštitút podľa § 551 Občianskeho zákonníka, pri ktorého výkone zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia (napr. podľa Exekučného poriadku). Právnym poriadkom aprobovaný a v Občianskom zákonníku explicitne zakotvený zabezpečovací inštitút už podľa svojej povahy ani nemôže byť neprijateľnou zmluvnou podmienkou (zabezpečovací inštitút zabezpečuje akcesoricky povinnosti z hlavného záväzkového vzťahu). Dohoda o zrážkach zo mzdy bola uzavretá v súlade s ustanoveniami Občianskeho zákonníka, pričom zabezpečenie záväzku spotrebiteľa formou dohody o zrážkach zo mzdy v čase uzavretia zmluvy o úvere Občiansky zákonník ani iné právne predpisy na ochranu spotrebiteľa nezakazovali. Podpisom

Zmluvy s ňou žalobca súhlasil. V danej veci žalovaný k realizácii dohody o zrážkach zo mzdy nikdy nepristúpil. Okrem toho, po novele/zmene zákona o ochrane spotrebiteľa zák. č. 102/2014 Z.z. už žalovaný takéto „staršie“ dohody o zrážkach zo mzdy neuplatňuje. Využitelnosť dohody o zrážkach zo mzdy pre spotrebiteľské vzťahy totiž predmetná novela zákona o ochrane spotrebiteľa s účinnosťou od 1.5.2014 obmedzila, čo žalovaný bez ďalšieho rešpektoval a v súlade so zákonom odstránil tento inštitút zo svojej zmluvnej dokumentácie. Pokiaľ ide o staré zmluvy, v ktorých sa zrážky zo mzdy nachádzajú, a medzi ktoré sa radí i predmetná Zmluva, tieto dohody o zrážkach zo mzdy žalovaný aj s ohľadom na vyššie uvedenú zmenu neuplatňuje. Dôležitou skutočnosťou je však to, že tento inštitút nebol uvedenou novelou zákona o ochrane spotrebiteľa zákonodarcom zahrnutý medzi neprijateľné podmienky. Ak využitie tohto inštitútu v spotrebiteľských vzťahoch zákonodarca obmedzil od 1.5.2014 (t.j. nezakázal a v podstate jeho použitie „len“ sprísnil), znamená to, že do tohto dátumu zakázaný nebol (a určite nemohol byť a ani nemôže byť označený za neprijateľnú podmienku len „z titulu svojej prítomnosti“ v spotrebiteľskom vzťahu); navyše, ak v prípade „starých“ zmlúv ide v súčasnosti už o obsolétne zmluvné dojednanie/ustanovenie.

2.5 K požadovanému primeranému finančnému zadostučineniu žalovaný uviedol, že požiadavku žalobcu na finančné zadostučinenie vo výške 506,29 eur považuje za absolútne neodôvodnenú. Ako vyplýva z vyššie uvedeného Zmluva neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a žalovaný neporušil žiadnu povinnosť jej vyplývajúcu zo Zmluvy. Práve naopak, žalobca porušuje povinnosť vyplývajúcu pre neho zo zmluvného vzťahu a to riadne a včas platiť splátky poskytnutého úveru. Žalobca toho času nedisponuje žiadnym právoplatným súdnym rozhodnutím, ktoré by také porušenie jeho práv zo strany žalovaného deklarovalo.

3. Súd vykonal dokazovanie listinami (zmluva o poskytnutí flexipôžičky, Stanovisko Komisie na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a nekalých obchodných praktík predávajúcich pri Ministerstve spravodlivosti SR, zo dňa 24.1.2017, Cenník VÚB, a.s., výpis z účtu za roky 2014, 2018 a 2019), pričom zistil tento skutkový stav:

3.1 Žalobca a žalovaný uzavreli dňa 25.3.2012 Zmluvu o poskytnutí flexipôžičky, č. 002125511250312. V čl. I. bod 7 Zmluvy je uvedený: „Poplatok za I. upomienku 10,00 EUR splatný ku dňu odoslania upomienky. Poplatok za každú ďalšiu upomienku: 40,00 EUR splatný ku dňu odoslania upomienky.“ V čl. II. bod 2 Zmluvy je uvedený: „Dlžník potvrdzuje, že bol oboznámený so Všeobecnými obchodnými podmienkami VÚB, a.s., na poskytovanie spotrebných úverov fyzickým osobám - občanom, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy, s obsahom ktorých súhlasí a ktoré súčasne prevzal spolu s úverovou zmluvou.“ V čl. II. bod 6 Zmluvy je uvedený: „Podpisom tejto zmluvy dlžník výslovne súhlasí v prípade, ak nesplní svoj záväzok splácať úver v stanovených termínoch mesačných splátok, resp. v stanovenej lehote splatnosti úveru podľa tejto úverovej zmluvy, aby banka bola oprávnená požadovať od zamestnávateľa dlžníka vykonávať zrážky zo mzdy až do doby úplného splatenia všetkých pohľadávok banky voči dlžníkovi. Výška zrážok zo mzdy bude zodpovedať výške mesačných splátok úveru podľa tejto úverovej zmluvy, pričom zrážky zo mzdy nemôžu byť vyššie ako zrážky pri výkone rozhodnutia stanovené osobitným predpisom. Pre účely uplatnenia výkonu zrážok zo mzdy je táto úverová zmluva súčasne aj Dohodou o zrážkach zo mzdy podľa § 551 Občianskeho zákonníka.“

3.2 Z výpisov z účtu súd zistil, že žalobca zaplatil poplatok za upomienku v októbri 2014 vo výške 1,- eur. Neskôr boli v roku 2018 žalobcovi účtované poplatky za upomienky vo výške 1,50 eur a v roku 2019 boli žalobcovi účtované poplatky za upomienku vo výške 4,- eur.

4. Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

Podľa § 1 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských zmluvách, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 551 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka (ďalej aj len „OZ“), uspokojenie pohľadávky možno zabezpečiť písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy; zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia. Proti platiteľovi mzdy nadobúda veriteľ právo na výplatu zrážok okamihom, keď sa platiteľovi dohoda predložila. Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia aj pre iné príjmy, s ktorými sa pri výkone rozhodnutia nakladá ako so mzdou.

Podľa § 3 ods. 1 OZ, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 až 3 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 53a ods. 1 OZ, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Podľa § 298 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej aj len „CSP“), súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

Podľa § 298 ods. 2 CSP, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

Podľa § 3 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona o priestupkoch, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 3 ods. 5 tretia veta zák. č. 250/2007 Z.z., spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.“

5. Posudzovaný právny vzťah medzi stranami konania je od svojho vzniku právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou. Právny predchodca žalovaného bol od uzavretia zmluvy v postavení dodávateľa a žalobkyňa v postavení spotrebiteľa. Právny vzťah strán súd posúdil podľa noriem spotrebiteľského práva, a to podľa osobitných právnych predpisov - zákona o spotrebiteľských úveroch, zákona o ochrane spotrebiteľa a všeobecného právneho predpisu - Občianskeho zákonníka.

6. Ohľadom existencie naliehavého právneho záujmu na určení neprijateľnej zmluvnej podmienky a aktívnej legitímácie žalobcu, súd poukazuje na rozhodnutie NS SR sp. zn. 6Cdo/19/2018 - Žaloba, ktorou sa žalobca (majúci v právnom vzťahu, ktorého sa vec týka, postavenie spotrebiteľa) domáha vyslovenia (určenia) neprijateľnosti zmluvných podmienok, resp. vyslovenia (určenia) ich neplatnosti z dôvodu neprijateľnosti, nie je určovacou žalobou v zmysle § 137 ods. 1 písm. c) CSP (predtým v zmysle § 80 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku). K tomuto právnomu záveru dospel aktuálne najvyšší súd už v rozhodnutí z 28. februára 2019, sp. zn. 6 Cdo 127/2018, v ktorom uviedol, že ide o osobitný druh žaloby patriacej spotrebiteľovi s cieľom domáhať sa proti porušiteľovi ochrany svojho práva pred neprijateľnými podmienkami na súde, ktorá má podklad v osobitných predpisoch (§ 53 ods. 1, ods. 4 a 5 a § 53a Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z.). V prípade takejto žaloby nie je preto potrebné tvrdiť a preukazovať naliehavý právny záujem. Vychádza totiž z predpokladu, že dodávateľ porušuje svoju povinnosť nepoužívať

neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách. Je založená na protiprávnom konaní dodávateľa voči spotrebiteľovi. Kladným rozhodnutím o takejto žalobe sa priamo nedeclaruje (ne)existencia práva, ale sa deklaruje existencia nečestnej podmienky, ktorá je v spotrebiteľskej zmluve od jej vzniku. Možno ju uplatniť len v prípade spotrebiteľskej zmluvy a odlišným je aj účel, ktorému má slúžiť (jej cieľom je zabrániť používaniu neprijateľnej zmluvnej podmienky).

6.1 Súd následne skúmal, či napadnuté zmluvné podmienky sú neprijateľné.

7. Pokiaľ ide o poplatok za prvú upomienku 10,- eur a poplatok za každú ďalšiu upomienku vo výške a 40,- eur súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že zmluvné podmienky, o ktorú sa opierajú uvedené poplatky sú neprijateľné, keďže nezodpovedajú nákladom vynaloženým na tento druh úkonu, ktorý sa tak stáva v podstate sankciou za porušenie dohodnutej povinnosti spočívajúcej v riadnom splácaní splátok úveru. Toto však zmyslom poplatku za upomienku byť nemá. Okrem iného upozornenie spotrebiteľa na porušenie jeho zmluvných povinností v zmysle 9 ods. 11 zák. č. 129/2010 Z.z. nie je tak technicky a administratívne náročným úkonom veriteľa, ktorý by si vyžadoval zaplatenie tak vysokých poplatkov. Na základe uvedeného preto súd dospel k jednoznačnému záveru, že zmluvné dojednania ohľadom poplatkov za upomienku spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom v neprospech spotrebiteľa ako ich predpokladá ust. § 53 Občianskeho zákonníka, a preto sú uvedené zmluvné dojednania neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

8. Pokiaľ ide o zmluvnú podmienku uvedenú v článku II. bodu 2 zmluvy, obdobná zmluvná podmienka už bola vyhlásená za neprijateľnú vo vzťahu k dodávateľovi a Slovenskej sporiteľni a.s. rozsudkom Okresného súdu Kežmarok pod sp. zn. 9C/2/2014 zo dňa 16.09.2015 v spojení s rozsudkom KS v Prešove zo dňa 27.04.2017 pod sp. zn. 2Co/41/2016, ako aj rozsudkom Okresného súdu Prešov pod sp. zn. 29Csp/82/2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co/81/2019. Bolo konštatované, že ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 ods. 4 písm. I/ Občianskeho zákonníka, ktorá má za následok, že na spotrebiteľa je de facto prenášané dôkazné bremeno v otázke riadneho oboznámenia sa so zmluvnými podmienkami a okolnosťami uzavretia úverovej zmluvy. Práve skryté prenesenie dôkazného bremena má pre spotrebiteľa neprijateľný účinok vo vzťahu k potencionálnemu uplatneniu jeho práva na súde a u iných štátnych orgánov, keďže spotrebiteľ už len v dôsledku predmetnej zmluvnej podmienky môže byť odradený od prípadného podania podnetov alebo návrhov štátnym orgánom. Uvedenými zmluvnými podmienkami sa na spotrebiteľa taktiež neprijateľne prenáša dôkazné bremeno v otázke oboznámenia sa s esenciálnymi informáciami podstatnými pre posúdenie vhodnosti a únosnosti úveru podľa zmluvy v kontexte jeho majetkových pomerov a finančných možností. Je neprijateľné, aby bolo na spotrebiteľa štandardnou zmluvou podmienkou prenášané dôkazné bremeno oboznámenia sa so zmluvnými podmienkami a splnenia si povinností veriteľa zo zákona. Priemerný spotrebiteľ nemusí byť znály povinností, ktoré veriteľovi zákon ukladá. Na základe uvedeného, preto súd vyhovel žalobe o určenie neprijateľnosti aj uvedenej zmluvnej podmienky

9. Pokiaľ ide o dohodu o zrážkach zo mzdy uvedenej v čl. II. bod 6. Zmluvy, z obsahu zmluvy nesporne vyplýva, že dohoda o zrážkach zo mzdy je vopred zakomponovaná do zmluvných podmienok. Dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov uzatvorená so spotrebiteľom, ak má byť právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie teda musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informáciu o tom, čo uzatvorenie konkrétneho právneho úkonu znamená. Výslovne to zákonodarca vyjadril v zákone č. 102/2014 Z.z. novelizujúcom zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, konkrétne v jeho § 5a keď s účinnosťou od 1.5.2014 priamou normatívnou úpravou nepripustil zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov v prospech predávajúceho alebo inej osoby, s výnimkou prípadu jej uzavretia vo forme osobitnej listiny, ak spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a mal možnosť ju odmietnuť. Aj z dôvodovej správy k tejto zmene vyplýva, že zákonodarcu k tejto zmene viedlo zistenie, že všeobecná úprava v Občianskom zákonníku nevyžadujúca schválenie súdom, kde stačí iba jednostranný úkon zo strany predávajúceho vytvára výraznú nerovnováhu medzi postavením zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, preto je potrebné túto nerovnováhu korigovať. Zakotvenie dohody o zrážkach zo mzdy do úverovej zmluvy sa v posudzovanej veci zjavne udialo len z vôle veriteľa bez akejkoľvek možnosti žalobcov túto dohodu zo zmluvy vylúčiť a uzavrieť zmluvu o úvere aj bez takejto „dohody“. Z dohody o zrážkach zo mzdy, ktorá je v podstate nepostrehnuteľná, keďže v tomto prípade je obsiahnutá v tej časti formulárového tlačiva zmluvy, kde splyva s ostatnými informáciami nemajúcimi povahu hlavných dojednaní žiadne podstatné informácie o inštitúte dohody o zrážkach zo mzdy a z

iných príjmov nevyplývajú. Formulár zmluvy vôbec nepripúšťa možnosť vyznačiť, že spotrebiteľ o takúto dohodu nemá záujem a odmieta ju. Zo zmluvy a spôsobu umiestnenia dohody o zrážkach zo mzdy v nej je zrejmé, že veriteľ vlastne vopred vnútil (pripraveným predtlačným tlačivom) žalobcovi aj iný úkon než iba ten, ktorý bol v danom okamihu v hlavnej sfére jeho záujmu a to uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Ako to vyplýva z predtlačnej zmluvy o úvere, konajúca osoba - žalobca sa súčasne jedným a tým istým podpisom na predmetnej listine podpísali aj pod tú časť, ktorou malo dôjsť k dohode o zrážkach zo mzdy, keďže ak chcel dostať úver, inú možnosť ani nemal.

9.1 Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov pritom nie je založený na objektívnom vyhodnotení výšky dlhu, ale na subjektívnej predstave veriteľa o výške pohľadávky a jej príslušenstva. Výška pohľadávky síce môže mať oporu v zmluve, ale pri zmluve so zmluvnými podmienkami, ktoré neboli predmetom posúdenia zo strany súdu, alebo inej objektívnej inštitúcie je relevantné ex offio súdne preskúmanie práve z dôvodu nebezpečenstva, že spotrebiteľ zmluvné podmienky nedokáže vyhodnotiť. Dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov umožňuje obísť dôležitý prvok v ochrane spotrebiteľa a to ex offio súdnu kontrolu zmluvných podmienok so zameraním na to, či tieto nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Súd má za to, že táto dohoda v podobe akú má v tu posudzovanej veci je neplatná, lebo zjavne nespĺňa podmienku existencie skutočnej slobodnej vôle žalobcov ju uzavrieť (čo ju robí podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka absolútne neplatnou) a navyše spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, čo ju ako neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve robí takisto absolútne neplatnou podľa § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka účinného v čase jej uzavretia. Dohoda má navyše základ v konaní rozpornom s dobrými mravmi (§ 4 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa účinného v čase jej uzavretia).

9.2 K obrane žalovaného, že predmetná dohoda nebola a ani nebude použitá súd dodáva, že spotrebiteľ má právo, aby jeho právne postavenie nebolo spochybňované trvajúcou existenciou neprijateľnej zmluvnej podmienky v právnom vzťahu k dodávateľovi a v tomto slova zmysle je nerozhodné, či dochádza aj k uplatneniu práv na plnenie, alebo či sa spotrebiteľ obráti priamo na súd so zreteľom na zabezpečenie stavu právnej istoty v tom slova zmysle, aby nebol obťažovaný hrozbou aplikácie takejto dohody o zrážkach zo mzdy, ktorej neplatnosť nikto neurčil (viď rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.4.2016 sp. zn.14Co/9/2016). V súdenom spore sa žalobca obrátil na súd so žiadosťou o súdnu ochranu, aby jeho právne postavenie nebolo spochybňované trvajúcou existenciou tejto, ale aj iných neprijateľných zmluvných podmienok. Zabezpečenie stavu právnej istoty v tom slova zmysle, aby nebol obťažovaný hrozbou aplikácie takýchto dojednaní, vrátane dohody o zrážkach zo mzdy je možné len požadovaným určením, preto nemožno mať pochybnosti o naliehavom právnom záujme žalobcu na požadovanom určení. V situácii zistenej neprijateľnej zmluvnej podmienky takej povahy a s tak závažnými dôsledkami, aké môže mať použitie dohody o zrážkach zo mzdy, ktoré umožňuje bez súdnej kontroly siahnúť na príjmy, teda živobytie žalobcu by bolo nenáležité odkazovať žalobcu s jeho súdnu ochranou na stav, keď až skutočne dôjde k reálnemu použitiu tejto dohody ako neprijateľnej zmluvnej podmienky a k vzniku reálnej ujmy žalobcov.

10. Žalobca sa predmetnou žalobou v zmysle ust. § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. ďalej domáhal zaplata prireraného finančného zadosťučinenia. Citované ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa upravuje právo spotrebiteľa žiadať prirerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak si na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Hypotéza tejto právnej normy vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovených zákonom č. 250/2007 Z.z. alebo osobitnými predpismi a spôsobilosť takéhoto porušenia práv alebo povinnosti prireradiť spotrebiteľovi ujmu. Samotná povaha prireraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy, ale stačí, ak takáto ujma tu je. Je pritom bez právneho významu, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy.

10.1 Inštitút prireraného zadosťučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného odradzujúceho prostriedku ochrany. Tak právna teória, ako aj aplikačná prax spájajú inštitút náhrady škody výlučne so znížením majetku a ušlým ziskom. Náhrada škody ako inštitút súkromného práva v podmienkach SR a konštantnej judikatúry sleduje výlučne reparačnú funkciu. Pre porovnanie

sankčná funkcia náhrady škody je taká, ktorej cieľom nie je kompenzovať žalobcu, ale skôr potrestať žalovaného za protiprávne konanie, ktorého sa dopustil vo vzťahu k žalobcovi a ktorým žalobcovi spôsobil škodu a odradiť žalovaného alebo akúkoľvek tretiu osobu od opakovania takéhoto konania v budúcnosti. Sankčná náhrada škody teda trestá a súčasne pôsobí preventívne. Ak práve inštitút relutárnej náhrady nemajetkovej ujmy môže byť prostriedkom ochrany na doplnenie o preventívne účinky pred diskrimináciou, potom v zmysle judikatúry ESD a antidiskriminačných smerníc musia byť sankcie za diskriminačné správanie účinné, primerané a odradzujúce. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že žalobca ako spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami v spotrebiteľskej zmluve a tiež má právo domáhať sa, aby sa dodávateľ zdržal protiprávneho konania, odstránil protiprávny stav a za podmienky, že si na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti stanovenej zák. č. 250/2007 Z.z., alebo osobitnými právnymi predpismi má právo aj na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom zodpovedá.

10.2 Vykonaným dokazovaním bolo nesporne preukázané, že žalobca si úspešne v predmetnom konaní voči žalovanému uplatnil porušenie svojich spotrebiteľských práv zo strany žalovaného ako dodávateľa preukázaním, že predmetná zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru obsahovala viacero neprijateľných zmluvných podmienok, čím nesporne došlo k naplneniu hypotézy na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v zmysle ust. § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z.. Nárok na primerané finančné zadosťučinenie nie je závislý od okamihu uzatvorenia spotrebiteľskej zmluvy. Pri posudzovaní predmetného nároku je potrebné podrobiť prieskumu a vyhodnotiť, či v danom zmluvnom vzťahu existovala už len hrozba vzniku ujmy. Pre priznanie daného nároku nie je relevantné, či ku vzniku ujmy aj reálne došlo alebo nie. Na to, aby všeobecný súd priznal spotrebiteľovi nárok na primerané finančné zadosťučinenie úplne postačuje len samotná existencia hrozby vzniku ujmy počas účinnosti zák. č. 250/2007 Z.z..

10.3 Keďže žalovaný preukázateľne porušil práva žalobcu ako spotrebiteľa, súd považoval samotný nárok žalobcu na primerané finančné zadosťučinenie za dôvodný, avšak iba čiastočne. S poukazom na všetky okolnosti prípadu súd považoval za primeranú výšku primeraného finančného zadosťučinenia sumu 100,- eur. V porovnaní s inými prípadmi nebolo preukázané, že zo strany žalovaného došlo k vzniku bezdôvodného obohatenia vo výške prijatých plnení z neprijateľných zmluvných podmienok a súčasne u žalobcu nedošlo k priamym vyhrážkam a zastrašovaniu zo strany dodávateľa, ktoré by mali vplyv na jej psychiku či rodinný život. Na základe uvedených skutočností, preto primeraná povaha a rozsahu porušenia práv žalobcu je suma 100,- eur, ktorá zodpovedá svojmu účelu a poskytuje žalobcovi ako spotrebiteľovi satisfakciu a odradí dodávateľa od porušenia práv spotrebiteľa. Na záver súd pripomína, že inštitút primeraného finančného zadosťučinenia je nárokom, ktorým sa reparuje ujma nemateriálnej povahy a nemôže slúžiť na finančné obohatenie sa žalobkyne, resp. kompenzáciu jej majetkovej škody, ale musí zostať na úrovni a vo funkcii účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany (rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 24.5.2017 pod sp. zn. 2Co/137/2016, uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 26.6.2018 sp. zn. 9Co/58/2018 a sp. zn. 17Co/17/2018).

10.4 Pokiaľ žalovaný namieta voči priznaniu finančného zadosťučinenia z dôvodu, že ide o predčasné rozhodnutie majúce za to, že najprv musí byť spotrebiteľ úspešný v súdnom konaní a až následne ako úspešný môže uplatniť si právo na primerané finančné zadosťučinenie, táto námietka je nesprávna a zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva, že by malo ísť až o následné konanie. Naopak, pokiaľ žalobca tvrdí, že došlo k porušeniu spotrebiteľského práva, a preto si uplatňuje finančné zadosťučinenie, v prípade úspechu jej toto priznané bude a v prípade nepreukázania tvrdeného porušenia, teda neúspechu spotrebiteľa musí byť zákonite aj tento nárok zamietnutý (rozsudok OS Brezno zo dňa 28.3.2018 pod sp. zn. 2Csp/7/2017 v spojení s rozsudkom KS v Banskej Bystrici zo dňa 11.6.2019 pod sp. zn. 14Co/106/2018; obdobne OS Dunajská Streda zo dňa 20.3.2018 pod sp. zn. 16C/30/2017 v spojení s rozsudkom KS v Trnave zo dňa 25.6.2019 pod sp. zn. 9Co/215/2018 a OS Žilina zo dňa 24.9.2015 pod sp. zn. 14C/295/2014 v spojení s rozsudkom KS v Žiline zo dňa 28.6.2016 pod sp. zn. 11Co/471/2015 a rozhodnutie NS SR zo dňa 30.1.2019 pod sp. zn. 6Cdo/127/2017).

11. O trovách konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového konania tak, že úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté podľa § 262 CSP po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej s tým, že v časti nároku na náhradu trov konania za priznané primerané finančné

zadosťučinenie vo výške zodpovedajúcej prisúdenej sume primeraného finančného zadosťučinenia. Podľa názoru súdu je možné priznať náhradu trov konania v plnej výške aj v prípade, ak súd priznal nárok úspešnej strane, avšak nie v žiadanej výške (porovnaj I. ÚS 56/2017). Ide o prípady, ak výška nároku závisí od úvahy súdu, čo je prípad prejednávanej veci. Úvaha súdu sa teda týkala skutkových okolností, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie o výške priznaného plnenia, nie čo do základu uplatneného nároku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinná strana dobrovoľne nespĺní, čo jej ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnená strana môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.